

Natančno so dalje uravnani letni izpiti in odpustni izpiti doma poučevanih otrok. Letnim izpitnim izpričevalom se priznava pomen, da se mora otrok na podlagi tega izpričevala uvrstiti v oni razred javne ljudske šole, ki je bil zanj pri izpitu proglašen kot sposoben.

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,

registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Promet do konca meseca kimavca 1905 K 143.621.52.

Naznanilo. Kdor želi od zadruge kakih informacij, naj za odgovor priloži 20 h v poštnih znamkah. Na prošnje brez vpošiljatve navedenih znamk se ne odgovarja.

Učiteljske plače in deželni zbor kranjski.

Kranjska dežela zbuja te dni zanimanje v političnih krogih vseh strank. To zanimanje zbuja osebne izpremembe pri deželni vladi kranjski in sklicanje deželnega zbora na dan 25. t. m. Umevno povsem je, da tudi učiteljstvo ne pušča ta položaj v deželi popolnoma ravnodušno. Saj leži za nas najvažnejša zadeva — izboljšanje plač — v rokah usode, ki bo odločevala ves položaj v deželnem zboru. Mi nismo optimisti zaradi žalostnih izkušenj, zato nimamo prav posebnega upanja. Vkljub temu pa izrekamo svoje zahteve, da se mora zgoditi nekaj v naše dobro, ako bo redno zasedanje. Poslanci vseh strank morajo vedeti, da so naše gmotne razmere neznosne. Ako imajo res kaj srca, morajo vsi soglasno upoštevati naše zahteve. Izboljšati se nam morajo plače. Ugovorov, ki bi jih naštevati razni poslanci, ne priznavamo kot tehtnih in veljavnih. Mi hočemo ravnopravno stališče z vsemi stanovi, tudi z duhovščino. Kdor vzdržuje duhovnika, uradnika, profesorja, naj vzdržuje tudi nas. Brez našega dela pade ves družabni človeški ustroj, zato smo vsaj tako važni kakor drugi stanovi. In če se dobi denar za stanove, ki so boljše od nas plačani, naj se dobi tudi denar za nas. Kranjska dežela je sicer nebogata, toda reči moramo, ako da za škofove zavode na leto do 100.000 K in za druge nepotrebne zadeve tudi na stotisoče in nima od tega nobenih neposrednih koristi, naj tudi dobi denar za reguliranje naših plač.

Zato slovesno apelujemo na poslance, ki imajo kaj srca za učiteljstvo, naj neustrašno predlože predlog za izboljšanje naših plač. Ako ne store tega, potem hočemo mi storiti potrebno, da se prepričajo vsi, da nočemo prenašati nič več tega bednega položaja.

Da je v učiteljstvu moč, naj bode v svarilen zgled postopanje naših delegatov pri dež. učiteljski skupščini v Ljubljani. Sila nas je in nas bo še zedinila v skupen odpor proti vsem našim neprijateljem in zatiralcem. Posegli bomo po takih sredstvih, o kakršnih se gotovim ljudem še sanja ne. Ljudje smo, zato pa hočemo živeti kot ljudje in ne životariti kakor pregnana in zavržena bitja. Deco imamo, ki ima ravno take telesne potrebe kakor deca drugih ljudi, zato

moramo imeti denarja in denarja, da jo preživljamo. Izobražati moramo mladino, sebe in lastno deco, in to stane v današnjih časih mnogo denarja. Delamo vztrajno od jutra do noči, in naše delo nilahko.

Poslanci naj vse to uvažujejo in brez bojazni sklenejo regulacijo plač. Ljudstvo ne bo toliko mrmralo kakor mislijo nekateri, ker vidi, da to zaslužimo in potrebujemo.

Kdor pa je proti našemu izboljšanju, ta naj premisli, da dan plačila in maščevanja tudi lahko pride prav kmalu. Vedni boj in vedno zahtevanje nas je popolnoma utrdilo, da smo postali neupogljivi v svojih zahtevah in jih hočemo in tudi moramo dognati do konca.

Za dan 25. oktobra pa kličemo ponovno vsem poslancom, naj uvažujejo učiteljski gmotni položaj in zastavijo vse svoje sile v to, da se nam izboljša. Prepričani naj bodo vsi, ki so dobrega srca, da s tem store eno največkoljubnejših del.

Učiteljsko vprašanje v štajerskem deželnem zboru.

»Domovina« piše, da živimo v dobi, ko se bore za obstanek vsi sloji človeštva. To živlensko vprašanje je postalo danes vsakdanje. In temu se ne smemo čuditi. Pri rapidno naraščajoči draginji in pri vedno večjih človeških potrebah, ki naj ustrežajo duhu časa in napredka, je to gotovo samobsebi umljivo in celo potrebno. Kdor živi v mestu ali trgu, ta dobro ve, da mora dobro obrniti vsak vinar, ako hoče, da ne pride koncem meseca v zadrego. S tem pa ni rečeno, da bi morali izvzeti življenje na kmetih. Pomanjkanje železnic in mnogoterih živil, ki jih je treba dobivati iz mesta, napravi še večje stroške kakor onim v mestu.

In tako se ne godi samo osebam enega stanu, ampak vsem. Kaj naj pa poreče učiteljstvo, katerega plače se niti primerjati ne dajo s plačami nekaterih kategorij državnih uradnikov, ki daleko zastajajo v izobrazbi za učiteljstvom.

Res je, da so se pred sedmimi leti regulirale plače štajerskemu učiteljstvu, ali kako? Tako, da ima največ dobička od tiste regulacije nemško učiteljstvo zgornjega Štajerja. In kaka je bila ta regulacija? Za nekaj obstopkov so se zvišali prej sramotni prejemki štajerskega učiteljstva. Posebno mlajše učiteljstvo je danes v tako obupnem gmotnem položaju, da se ne more ganiti nikamor. Kako naj izhaja mlad učitelj s srednješolsko izobrazbo ter z vsemi potrebnimi izpiti s svojimi 83 K mesečno? A še od te vsote se mu mesečno redno odteguje, posebno tisto leto, ko postane definitiven, tako da dobiva takrat komaj dobro polovico omenjene vsote. Zaradi tega tiči mlajše učiteljstvo v vednih gmotnih skrbih in zadregah, ki ovirajo njega uspešno delovanje v šoli in zunaj šole. Priznati pa mora vsak, da je skrb za živlenske potrebe prvo, potem pride šele drugo.

Vrgli so učiteljstvu lansko leto pesek v oči ter dovolili 50.000 K za pomaknjenje nekaterih tretjih, oziroma drugih razredov v višje razrede. Koliko ima učiteljstvo od tega, naj zadostuje dejstvo, da pridejo v nekem okraju v drugi razred celi trije šolski razredi, a v prvi razred celih 0,5 razreda. Tak je bil torej ta pesek v oči.